

POSUDEK bakalářské práce PhDr. Jaroslava Sojky, Ph.D.
na práci ROKOKOVÁ A DRUHOROKOKOVÁ KACHLOVÁ KAMNA
V REPREZENTAČNÍCH PROSTORÁCH NOVÉHO PALÁCE PRAŽSKÉHO
HRADU od Jany Kalouskové z 10. srpna 2015

Můj posudek bakalářské práce nenavazuje na oponentský posudek a snaží se osobitým způsobem vystihnout podstatu předkládané práce slečny Jany Kalouskové, jakožto zrcadlo jejího nadání v oboru dějiny umění.

Již po krátkém začtení se do (dlužno říci, že českým jazykem hezky napsaného) textu, je jasné, že autorka překročila hranice tématu i rozsah práce (definovaného a požadovaného). Práci nezamořila obtížnými a neobratnými klišé, banalitami a nudou marnotratných konstatování, ale i překvapivých zkratk. Správně cituje instituce. Neunavuje výčtem titulů osob, se kterými se setkala anebo jejichž jména četla v citovaných knihách. Pro neznalého místa (Pražského hradu, Nového královského paláce, piana nobile aj.) a tématu (kamnárství užívající polévané kachle) nezkomolila (náročné a tradicí jasně definované) názvy prostorů i technik, a řídila se poučeními, jak je citovat. Nemíchala důležité s banálním. Naopak, dovedně užívala zkratku a jasné vyjádření bez zbytečného emocionálního zatížení.

Přehledná struktura práce, osobní konzultace, empatie a především snaha dostat se do popisovaných míst (svědčící o svědomitosti a upřímném zájmu o zvolené téma), nakonec korunovaná úspěchem, se staly základem úspěchu této předkládané, kvalitní a svižné, práce uvedené studentky.

Slečna Jana Kalousková ve své práci nečiní žádné vážnější chyby. Její popis kachlových kamen je dobrý, a časem bude jistě lepší. Vždyť je na začátku poznání techniky a především stylové proměny slohu (rokoko doby Marie Terezie versus druhé rokoko časů Ferdinanda V. Dobrotivého a Františka Josefa I.). Správně pochopila, že cesta k vlastní (ve smyslu původní) interpretaci je náročná a zdlouhavá. Že je založená na kvalitním umělecko-historickém popisu a především na osobním prožitku z uměleckého, zde umělecko-řemeslného díla. Tohle vše Jana Kalousková ví a jde správnou cestou.

S potěšením déle než rok pozoruji její opravdový zájem o obor a nekonfliktní, milou povahu.

Proto tentokrát, ne před studentem, ale před pedagogem leží nelehký úkol. Nalézt dostatečně nosné téma, na kterém slečna může prohloubit své znalosti, aniž by její poznání zakrnělo pouhým, a pro její schopnosti a nadání snadným, varírováním stejného. Na ustrnutí je dostatek času, nyní je třeba sáhnout si na dno možností. Také proto si z celého srdce přeji pokračování ve studiu u této studentky.

Žádné hodnocení ale nikdy nemůže být ryze objektivním. Slovy můžeme vylíčit práci studentů, ale nepostihneme jejich osobu. Poslední dva roky jsem měl ale na ÚDKU KTF UK potěšení poznat nadané studenty, kteří něco umí a někam chtějí jít ve svých životech. Vedle jiných myslím Moniku Trunkátovou, Kateřinu Stránskou, Reného Melkuse, Denisu Isabellu Pospíšilovou, Nikitu Mikhaylova, Janu Maškovou, Janu Melicharovou, Kristýnu Bejšovcovou, Andreu Huczmanovou, Jana Hostáka, Markétu Škrancovou, Inku Pospíšilovou, Pavla Mikesku a nyní též Janu Kalouskovou!

Závěrem jednoznačně, bez pochybností a s radostí, **doporučuji práci Jany Kalouskové k obhajobě.**

PhDr. Jaroslav Sojka, Ph.D.